

Als de vos de passie preekt, boer pas op je kippen

Wat de marter preekt weet ik niet, maar de boerin was mooi te laat! Op 30 mei vind ik op klaarlichte dag 3 dode kippen en de 4^e is zoek. Waarschijnlijk de vos want die neemt z'n maal als de rest van ons ook aan tafel schuift. Lekker rustig in de basse cour. Mijn kreupele grijze kip ontsnapt in eerste instantie. Tot de dag erna, dan heeft ook zij er aan moeten geloven. De haan heeft zich dapper verzet en voor hem is het even afwachten hoe het verder gaat. Voor mijn enige overlevende hen en half dode haan bouw ik een nieuw kippenhok dichterbij huis, zodat ook de honden er vaker omheen cirkelen. Als het af is komen er weer nieuwe kipjes bij. Want een vers eitje bij het ontbijt blijft lekker.

Voor degenen die willen weten wat ik hier boven doe: ik verf het interieur! Mooi wit om het luisvrij te houden. En hier onder voeren wij de haan!

Op 5 juni komt buurman Henri helpen de takken van de heggen bij elkaar te schuiven. En we stoken een fantastisch vuur. In no time is alles weg. Wel is het bloedheet, zelfs zonder vuur is het in de zon te heet. De schapen lopen met de bekken open. Een week later, in de stromende regen rookt de hoop nog na!

Naar aanleiding van het ophalen van mijn oude schaap krijg ik een echt frans schrijven. Ik moet een verplichte vrijwillige bijdrage leveren. Dit betekent niet dat ik zelf het bedrag mag vaststellen want dat is al voorgedrukt. Wat het vrijwillige er aan is ontgaat me dan ook totaal.

Een ander totaal fransgebeuren is het verhandelen van agrarische grond. De grond voor en achter mijn huis is te koop. Dit omdat de vorige pachter al 10 jaar de pacht niet heeft betaald. Mijn buurman uit Ste Marie wil het kopen en ook ik zou eventueel een stuk kunnen kopen. Dan denk je: nou geregeld. Niet dus. Was hij de pachter geweest en had hij altijd gewoon betaald dan had hij prioriteit gehad. Maar hier is er een instantie genaamd de SAFER en die regelt wie de grond krijgt indien er gehandeld wordt. Er komt een publikatie en een jonge boer kan dan het land claimen. Dat is ook gebeurd maar nou wil de eigenaar het land niet verkopen aan degene die zich gemeld heeft. Het land is nu geblokkeerd en dus heeft niemand er wat aan. De Prefekt beslist uiteindelijk.

De partytent staat weer op het achterterras en we kunnen weer buiten ontbijten. We zijn ook weer druk bezig om de tuin te verfraaien. Voor de pluk van bloemen voor vazen zaaien we een heel veld met allerlei soorten en nu maar kijken wat er opkomt. De jeu de bouille baan komt weer onder het onkruid vandaan. En de tuin van de gite begint vorm te krijgen. De clematis en de druif zijn goed aangeslagen.

Onze kleine Wolf ontpopt zich als een ware bio-mollen bestrijder:

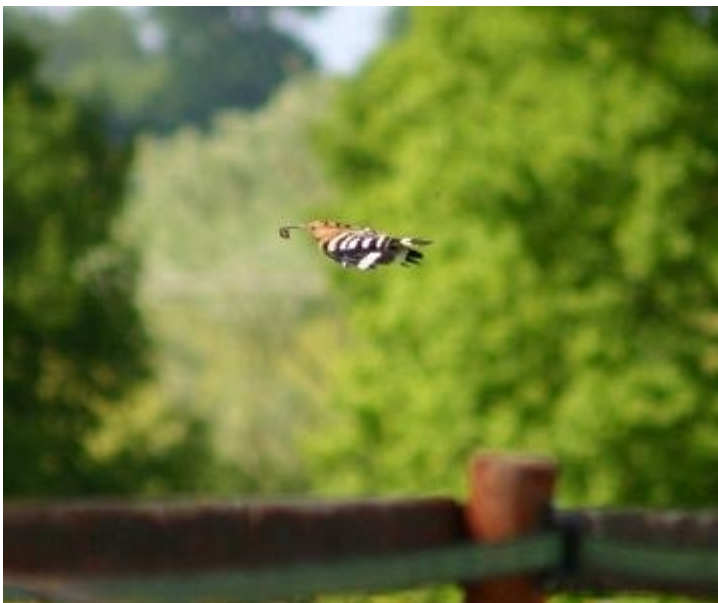

Met als resultaat:

Wij zijn trots op hem!! Onze vrienden hier zijn jaloers.

Onze hop blijft druk. Omdat de jongen op uitvliegen staan wordt er wat afgescholden op de poezen. Het gesnerp is niet van de lucht. Als dat niet werkt proberen ze de poezen of weg te lokken of ze vliegen recht op de katten af.

De meest regenachtige dag wordt door ze aan gegrepen om te vertrekken. De poezen zitten lekker binnen en dus is het rustig voor de eerste vlieg oefeningen. We zien ze weer niet vertrekken.

Door de regenval schiet het uitmesten van de potstallen lekker op. Weer is buurman Henri mijn steun en toeverlaat. Hij komt de hele vaalt opladen en veplaatst hem naar de bovenwei om hem in het najaar uit te rijden. Wat een luxe.

Onze vriend Jos last de staander voor het uithangbord genaamd Fransien (zo heet het lam dat als voorbeeld dient). En op zaterdag de 12 juni hangt ze stoer op de poortpaal. Een echte blikvanger.

11 dagen na zijn aanvaring met de vos komt mijn haan voor het eerst weer zelfstandig buiten. En 's avonds zit hij voor het eerst naast zijn trouwe hennetje op stok. Ze is de hele dag niet van zijn zij geweken. Gelukkig gaat hij elke dag vooruit. Hij scharrelt weer en denkt er zelfs over na om weer te gaan kukelen. De aanzet is er: hij gaat rechtop staan, klappert met zijn vleugels.....en vervolgens denkt hij nog: ach laat maar. De dag die er op volgt is hij zover aangesterkt dat hij zijn kipje weer bestijgt. En nog een dag later begint het gekukel en hij stopt er meteen niet meer mee. Weliswaar nog wat out of tune. Maar hij is er weer! Nu nog nieuwe vriendinnen voor hem vinden.

We treffen weer een nieuw dier op het pad. Genaamd de veenmol. Het is een krekelachtige die zich ophoudt bij water. Even hadden we het idee dat het een soort rivierkreeftje was. Dit soort "mol" wordt thuis gebracht door onze Aap.

Het schijnt dat moeders 200-300 eitjes legt, het nest bewaakt en ze vervolgens nog een maand bij zich houdt. Zie hieronder:

Ga ik even een dagje rustig uit richting de Morvan: vind ik dit bij thuiskomst als ik ga voeren:

Onze Nelis Jun de Maubranche. Een klein ezelhengstje. Hij is wat kleiner dan zijn zuster Nono. Maar ondertussen een stoer ventje! Genoemd naar een goede vriend die hier logeerde met volgens moeders net zulke slanke benen. Josephine is heel duidelijk tenopzichte van haar echtgenoot. Met enkele rake klappen wordt hij naar een ander deel van de wei verwezen. Net als vorig jaar heeft ze het weer helemaal alleen zonder hulp geklaard. Nelis is een echt stout hengstje en klimt nu al op z'n moeder.

Ook wij genieten mee van het WK te Afrika:
Ons supportersteam:

In de schuren is het een drukte van belang. Er hangen wel zo'n 7 bevolkte zwaluw nesten. Midden boven de vloer waar ze veilig zijn voor de katten. De paarden zien er 's morgens dan ook wat schimmelig uit...Dat denk je dan, maar ik had een grote strobaal gehaald bij de buurman en die met aanhanger en wel in de hooischaar geparkeerd. Het eerst volgende wat ik zie is onze Aap die als een ware acrobaat op haar kop aan de balken hangt en met 1 vrije poot in een nest zit te roeren. Kon ze er toch nog net bij. Als een rottepeer kwam ze vervolgens weer naar beneden na de aanvallen door de dappere zwaluw ouders. Denk je veilig ergens aan een balk je nest te hebben!

Ten behoeve van de tour de France hebben de jonge agrariërs de volgende poppen neergezet bij de uitgang van St Saulge.

Het zal een hele happening worden. Midden in het dorp komt een feesttent en voor enkele uren zal er geen mens het dorp in of uit kunnen. Om 13.24hr (let op het detail!) verwachten ze de karavaan en volgens de deskundigen zal de kopgroep het dorp passeren op 13.54. Tot op de minuut geregiseerd. Wat nu als er een valpartij is??!! We gaan het beleven.

De laatste zondag hebben we een repas champêtre in het dorp. Er hangen 2 grote hammen aan het spit te draaien. Het is erg gezellig en erg heet. Gelukkig is er baldakijn opgezet en is er af en toe een briesje wind. Na 4 uur zitten op een houten bank hebben we het gehad en gaan naar huis. Na afloop plons ik nog even in het Etang du Merle dat weer heerlijk van temperatuur is.

Voor nu weer even genoeg nieuws uit een uiterst warm Maubranche

Nol en Koos